

A Siklodi-kombináció

Egy lezáratlan életmű dokumentumai
– Siklodi Zsolt (1966–2017)
(Szerk. Ferencz S. Apor, Erőss István)

UNGVÁRI-ZRÍNYI KATA

Háromszék Vármegye Kiadó, Sepsiszentgyörgy, 2018, 144 oldal

2018 októberében, Sepsiszentgyörgyön, az 5. Székelyföldi Grafikai Biennálé keretén belül nyílt meg Siklodi Zsolt emlékkiállítás. A tárlat mellett egy ez alkalomra kiadott kismonográfiával is felidéztek a biennálé korán elhunyt kezdeményezőjének és egykori kurátorának életművét. A könyvben Erőss István képzőművész az alkotó művelődésszervezői tevékenységét mutatja be, Ungvári-Zrínyi Kata az anyag művészeti sajátosságait elemzi, az összképet pedig Siklodi önéletrajzi szövegének szerkesztett változata teszi teljessé. A háromnyelvű, 144 oldalas kiadványt Ferencz S. Apor, a biennálé jelenlegi kurátora és Erőss István szerkesztették.

Bármennyire is felkavaró megállapítás, mégis megkerülhetetlen: az életmű befejezetlen – vagy talán inkább töredékes. De mondhatjuk-e valamire, hogy hiányos, ha egészében még senki sem tapasztalta? Viszont tény az is, hogy amikor úgy érezzük, valamiből túl keveset kaptunk, az mindig értékességének és potenciáljának a jele.

Siklodi Zsolt minden médiumot rendkívül szabadon használt. Inspiráló az a bátor és folytonos kísérletezés, amely

a műveiben megvalósul, illetve az a kíváncsiságmotor, amely a folyamatos fejlődés és megújulás irányába hajtotta az alkotót. Miközben otthonosan mozgott a grafikai technikák között, és nagy gyakorlati érzéssel választotta ki a művek megfelelő technikai paramétereit, sikerült megtartania a rajzolás mint kifejezőeszköz természetességét, frissességét is: Siklodi mintha minden más médiumban is csak rajzolna. A képi tartalom nem áll távol nála a kódoktól: kompozícióiban az elemek többsége már letisztított, lényegi motívum, amely sokszor maga is jellé szublimálódik.

Munkásságának másik meghatározója a fotó. Legtöbb grafikája fotóalapú; fotóin viszont kifejezetten a grafikai jelleg érvényesül – egyes képei majdhogynem absztraktak. Mindig szem előtt tartja a percepció bonyolult jelenségét, megjelenítve a számunkra tulajdonképpen ismeretlen valóság és az egyéni érzékelés közti határfelületeket.

Az életmű tehát töredékessége ellenére is fontos kérdéseket tárgyal. Tematikus kulcsai: a táj, a csend, a lokalitás, az érzékelés. Siklodi Zsolt sokoldalú és gazdag munkásságának

talán legnagyobb érdeme pedig az, hogy csomópontot képez a mélység, a spontaneitás és a tudatosság között. A mélység, amely feltérképezi az érzékeny lelki tartalmakat, és rátapint a jelenségek kulcspontjaira; a spontaneitás, amely őszintén, frissességgel, sokszor gyermeki közvetlenséggel vagy akár nyersséggel ragadja meg a témákat; a tudatosság, amely az alkotás örömteli megélése mellett a hiteles kifejezőmódokat és az alkotói folyamatban a konceptuális elmélyülést is megtalálja.

Mint ilyen csomópont, az életmű erős kapocs tud lenni az erdélyi művészeti színtéren – és az alkotó személyiségéhez hűen, a továbbiakban ennek is kell lennie. A Siklodi-kombinációnak nemcsak hogy valóban helye van itt és most, de igényünk, sőt szükségünk is van rá.